

злословѣха. Витсава, отчаяна и просълзена, излѣзе на вратата да дири помощъ отъ удряния, злословения, безпомощния... Тя се просълзи отъ страданията на Иисуса. Сълзитѣ ѝ Го покъртиха. Нейната вѣра и нейнитѣ сълзи спасиха майка ѝ.

Когато се върна въ кѣщи,

Зереса я срещна въ пруста здрава и вѣрваща.

— Иисусъ Христосъ наистина е пророкъ, — рече тя и прегърна Витсава.

— Не, Той е Синъ Божи, мамо, — отговори Витсава, като прегърна майка си и я цѣлуна нѣжно.

Радостната вестъ

*Що ли въ късенъ часъ
звѣнъ се лей, ехти;
радость ли на насъ
той ще извести?*

*Вредомъ се разнесе
свѣтла блага вестъ:
днесъ Христосъ възкресе
славно и съ съ честь.*

*Ликувайте, пѣйте
въ тозъ день свѣтлоликъ
съ радость изживѣйте
праздника великъ.*

В. Кечевъ